

Mijn nieuwe gezin en
ik

Mijn nieuwe gezin en ik

Elke Van de Weyer

Schrijver: Elke Van de Weyer
Coverontwerp: Elke Van de Weyer
ISBN: 9789403901220
© Elke Van de Weyer

Voorwoord voor ouders

Beste ouder,

Als u dit boek vasthoudt, is de kans groot dat uw gezin al een hele weg heeft afgelegd.

Misschien ligt de scheiding al een tijdje achter u. Misschien zijn de stormen wat gaan liggen en is er opnieuw rust gekomen in het leven van uw kind. Misschien hebt u samen geleerd hoe u het ouderschap over twee huizen kunt verdelen. Misschien was die weg moeilijker dan u ooit had gedacht.

En net wanneer het leven weer wat voorspelbaar lijkt, dient zich vaak een nieuwe fase aan.

Een nieuwe partner.

Een samengesteld gezin.

Nieuwe broers of zussen.

Nieuwe gewoontes.

Nieuwe uitdagingen.

Voor volwassenen voelt dit vaak als een nieuw begin. Voor kinderen kan het tegelijk een nieuw begin én een nieuwe aanpassing zijn.

Waar een scheiding meestal zichtbaar is voor de buitenwereld, blijven de gevoelens die ontstaan bij het vormen van een nieuw gezin vaak meer onder de oppervlakte. Kinderen kunnen enthousiast zijn en tegelijk onzeker. Ze kunnen nieuwsgierig zijn en tegelijk bang. Ze kunnen een nieuwe partner graag zien en zich daar schuldig over voelen. Ze kunnen blij zijn met een groter gezin en toch verlangen naar hoe het vroeger was.

Al die gevoelens mogen naast elkaar bestaan.

Dit boek wil kinderen helpen begrijpen dat wat zij voelen normaal is. Niet omdat elk samengesteld gezin hetzelfde is, maar omdat veel kinderen gelijkaardige vragen en twijfels ervaren wanneer hun gezin opnieuw verandert.

Doorheen het boek volgen we Lou. Misschien kent u hem nog uit *Twee huizen, één hart*. Lou heeft ondertussen geleerd te leven tussen twee huizen. Hij heeft ontdekt dat liefde niet verdwijnt wanneer ouders uit elkaar gaan. Maar nu staat hij opnieuw voor iets nieuws. Net als veel kinderen moet hij zijn plaats vinden in een gezin dat groeit en verandert.

Na elk verhaal volgt een stukje "Even praten". Daarin vertalen we wetenschappelijke inzichten naar begrijpelijke taal voor kinderen én

ouders. Niet om gevoelens te analyseren of problemen te zoeken waar ze niet zijn, maar om herkenning te bieden. Want kinderen hebben vaak geen ingewikkelde oplossingen nodig. Ze hebben volwassenen nodig die begrijpen wat er in hen omgaat.

Onderzoek suggereert dat kinderen zich niet aanpassen aan veranderingen omdat alles perfect verloopt. Ze passen zich aan omdat ze zich veilig voelen. Omdat er ruimte is voor hun gevoelens. Omdat ze weten dat ze geliefd zijn, ook wanneer hun gezin van vorm verandert. Dat is misschien wel de belangrijkste boodschap van dit boek.

Een nieuw gezin hoeft geen perfect gezin te zijn.

Kinderen hebben geen perfecte volwassenen nodig.

Ze hebben volwassenen nodig die luisteren, geduld hebben en blijven tonen dat liefde niet verdeeld wordt wanneer er nieuwe mensen bijkomen.

Ik hoop dat dit boek kinderen herkenning biedt, ouders vertrouwen geeft en gezinnen helpt om met mildheid naar elkaar te kijken tijdens deze bijzondere fase van hun leven.

Want een gezin kan veranderen van vorm.

Maar een kind blijft vooral nood hebben aan hetzelfde:

liefde, veiligheid en de zekerheid dat het nergens hoeft te kiezen tussen de mensen die het graag ziet.

Veel leesplezier,

Voor alle kinderen die hun plaats zoeken in een nieuw gezin, en voor alle volwassenen die hen daarbij proberen te helpen.

Inleiding

Hallo,

Wat fijn dat je er bent.

Misschien ken je me nog.

Ik ben Lou.

Misschien heb je mijn eerste verhaal gelezen. Het verhaal van een jongen die moest leren leven tussen twee huizen. Een jongen die ontdekte dat je mama en papa kunt missen, zelfs als je weet dat ze allebei van je houden. Een jongen die soms verdrietig was, soms boos, soms verward en soms ook heel gelukkig.

Dat was ik.

Toen ik dat verhaal vertelde, dacht ik eerlijk gezegd dat ik het moeilijkste al achter de rug had.

Ik had geleerd waar mijn spullen lagen in beide huizen. Ik wist wanneer ik naar mama ging en wanneer ik naar papa ging. Ik had ontdekt dat twee huizen niet betekenden dat mijn hart in twee stukken verdeeld moest worden.

Langzaam voelde alles weer een beetje gewoon.

Maar weet je wat ik ondertussen geleerd heb?

Soms stopt veranderen niet wanneer je eraan gewend bent geraakt.

Soms begint er dan gewoon een nieuw hoofdstuk.

Bij mij gebeurde dat ook.

Eerst kwam er iemand nieuws in het leven van mama.

Later ook in dat van papa.

Plots waren er nieuwe mensen die belangrijk werden. Nieuwe gewoontes. Nieuwe regels. Nieuwe gevoelens waar ik soms zelf geen woorden voor had.

En eerlijk?

Dat was best spannend.

Soms vond ik het leuk.

Soms vond ik het lastig.

Soms allebei tegelijk.

Want hoe weet je of je een nieuwe partner van mama of papa wel leuk mag vinden?

Wat als er plusbroers of pluszussen bijkomen?

Wat als je mama of papa plots moet delen?

Wat als er een baby geboren wordt?

En wat als iedereen lijkt te verwachten dat je meteen gelukkig bent met al die veranderingen?

Dat zijn vragen waar veel kinderen mee zitten.

Misschien jij ook.

Daarom heb ik besloten om mijn verhaal verder te vertellen.

Niet omdat ik alle antwoorden ken.

Maar omdat ik ondertussen geleerd heb dat het helpt als je weet dat je niet de enige bent.

In dit boek neem ik je mee in alles wat er gebeurde toen mijn gezin opnieuw veranderde. Sommige dingen waren moeilijk. Sommige dingen waren verrassend fijn. En heel veel dingen zaten ergens tussenin.

Na elk hoofdstuk zullen we ook even samen praten.

Niet als een les.

Niet als een examen.

Gewoon even rustig stilstaan bij wat er gebeurde, waarom bepaalde gevoelens normaal zijn en wat wetenschappers ondertussen weten over kinderen die opgroeien in een samengesteld gezin.

Want als er één ding is dat ik geleerd heb, dan is het dit:

Een nieuw gezin hoeft je oude gezin niet te vervangen.

En nieuwe mensen in je leven betekenen niet dat er minder plaats is voor de mensen die er al waren.

Dus kom maar mee.

Dan vertel ik je wat er gebeurde toen mijn verhaal een nieuw hoofdstuk kreeg.

Groetjes,

Lou

Hoofdstuk 1: Er komt iemand nieuw

Ik weet niet meer precies wanneer ik het begon te merken.
Misschien was het toen mama vaker glimlachte naar haar telefoon.
Of toen papa ineens een nieuw hemd aantrok om gewoon boodschappen te gaan doen.
Misschien begon het zelfs nog eerder.
Volwassenen denken soms dat kinderen niet alles zien.
Maar dat doen we wel.
We zien misschien niet altijd wat er gebeurt, maar we voelen vaak dat er iets verandert.
Na de scheiding was mijn leven langzaam weer normaal geworden.
Of ja... een nieuwe soort normaal.
Ik wist ondertussen precies wanneer ik bij mama was en wanneer ik bij papa. Ik kende de regels in beide huizen en wist waar mijn spullen lagen. Het voelde soms nog ingewikkeld, maar niet meer vreemd.
Tot die ene avond.
Mama zette twee kopjes warme chocolademelk op tafel.
Dat deed ze meestal alleen als ze iets belangrijks wilde vertellen.
"Lou," begon ze voorzichtig, "ik wil je iets vertellen."
Meteen voelde ik een kriebel in mijn buik.
Niet zo'n fijne kriebel.
Meer eentje die zegt: pas op.
Ik keek haar aan.
Mama glimlachte.
"Ik heb iemand leren kennen."
Daar was het.
Die woorden.
Ik wist niet precies wat ze betekenden, maar ik wist wel dat ze groot waren.
Heel groot.
"Wat bedoel je?" vroeg ik.
Mama lachte zacht.